ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PHILIPPE LÉGER

της 10ης Φεβρουαρίου 2000 *

1. Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί, με την παρούσα προσφυγή, να διαπιστωθεί ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες και να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11 Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων [1], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2. Η Επιτροπή εκθέτει ότι η οδηγία έχει ως αντικείμενο την εναρμόνιση των εθνικών διατάξεων που αφορούν τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων. Υπενθυμίζει ότι, κατ' εφαρμογή του άρθρου 16 της οδηγίας, τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998 και ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον εν λόγω τομέα.

3. Στις 31 Μαρτίου 1998, η Επιτροπή, μη έχοντας λάβει κοινοποίηση των μέτρων που έπρεπε να λάβει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου για να θέσει σε εφαρμογή την οδηγία, κίνησε τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ) απευθύνοντας στο κράτος αυτό έγγραφο οχλήσεως με το οποίο το κάλεσε να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας δύο μηνών από της λήψεως του εγγράφου. Η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση δεν απήντησε σε αυτό το έγγραφο οχλήσεως.

4. Στις 30 Σεπτεμβρίου 1998, η Επιτροπή απηύθυνε στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου αιτιολογημένη γνώμη, με την οποία υπενθύμισε ότι εναπέκειτο στο κράτος αυτό να θέσει σε εφαρμογή τις αναγκαίες διαδικασίες για τη μεταφορά της οδηγίας στο λουξεμβουργιανό δίκαιο και να την ενημερώσει για τη μεταφορά αυτή.

5. Η Επιτροπή επισημαίνει ότι μέχρι σήμερα δεν έχει λάβει νέα ενημέρωση εκ μέρους της Λουξεμβουργιανής Κυβερνήσεως ούτε πληροφορίες που να της επιτρέπουν να συμπεράνει ότι έχουν ληφθεί τα μέτρα που είναι απαραίτητα για τη μεταφορά της οδηγίας στο λουξεμβουργιανό δίκαιο.

6. Στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ, και 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ, καθώς και του άρθρου 16 της οδηγίας, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να κάνει δεκτή την προσφυγή της και να καταδικάσει το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

7. Με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την υποχρέωση που υπέχει, να λάβει

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική

1 — ΕΕ L 77 σ. 20, στο εξής οδηγία.

τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθεί προς την οδηγία. Υποστηρίζει όμως ότι κατατέθηκε στη Βουλή, στις 17 Απριλίου 1998, ένα νομοσχέδιο για το δικαίωμα του δημιουργού, τα συγγενικά δικαιώματα και τις βάσεις δεδομένων, που έχει ως αντικείμενο να εξασφαλίσει τη μεταφορά του νομοθετήματος αυτού στο εσωτερικό δίκαιο, αλλ' ότι υπήρξαν καθυστερήσεις στη νομοθετική διαδικασία. Δεδομένου ότι το αντικείμενο του νομοσχεδίου υπερέβαινε το πλαίσιο της προστασίας των βάσεων δεδομένων, εφόσον αφορούσε το δικαίωμα του δημιουργού, του οποίου η νομοθεσία μεταρρυθμίστηκε έτσι πλήρως, κατέστη αναγκαίο να συσταθεί ομάδα εργασίας, να υπάρξει ευρύς διάλογος με τους ενδιαφερόμενους κύκλους και να οργανωθεί ένα σεμινάριο με θέμα το δικαίωμα του δημιουργού.

8. Η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση θεωρεί ότι, στο μέτρο που το νομοσχέδιο μεταφέρει στο εσωτερικό δίκαιο την οδηγία στο σύνολό της, η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου θα καταστεί άνευ αντικειμένου μόλις το νομοσχέδιο ψηφιστεί από τη Βουλή. Ζητεί επομένως από το Δικαστήριο να αναστείλει την έκδοση αποφάσεως επί της προσφυγής ή, επικουρικώς, να την απορρίψει και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

9. Όπως προκύπτει, οι απαραίτητες διατάξεις για την ορθή μεταφορά του συνόλου της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν θεσπίστηκαν εντός της ταχθείσας προθεσμίας, πράγμα που δεν αμφισβητεί η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση. Επιβάλλεται συνεπώς η διαπίστωση ότι το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το νομοθέτημα αυτό. Η Λουξεμβουργιανή Κυβέρνηση δεν προβάλλει κανένα στοιχείο ικανό να δικαιολογήσει την αναστολή της παρούσας διαδικασίας, δεδομένου ότι, σε κάθε περίπτωση, διαπιστώθηκε η παράβαση.

10. Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.

Πρόταση

11. Κατά συνέπεια προτείνω στο Δικαστήριο να αποφανθεί ότι:

«1) Το Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου, παραλείποντας να θεσπίσει τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που ήσαν αναγκαίες για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 16 της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει το Μεγάλο Δουκάτου του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.»